

Generalsekretærens briefing til Generalforsamlingen om prioriteter for 2023

d. 6. februar 2023

(uofficiel oversættelse ved CICED) – den officielle engelsksprogede version kan læses [her](#)

Hr. formand for Generalforsamlingen, Excellencer, mine damer og herrer,

Før vi begynder, vil jeg gerne udtrykke min dybe sorg over de ødelæggende jordskælv i Tyrkiet og Syrien. Jeg kondolerer ofrenes familier.

FN mobiliserer for at støtte nødhjælpsindsatsen.

Lad os derfor arbejde sammen i solidaritet for at hjælpe alle dem, der er ramt af denne katastrofe, hvoraf mange allerede havde et stort behov for humanitær bistand.

I min tid som flygtningehøjkommissær var jeg flere gange på arbejde i området, og jeg vil aldrig glemme den ekstraordinære generøsitet, som befolkningen i området udviste. Det er på tide, at vi alle viser den samme solidaritet, som jeg har været vidne til i området i forhold til flygtninge, der flygter fra en af de vanskeligste konflikter i vores tid.

Excellencer,

For en måned siden skiftede vi kalender til et nyt år.

Men for blot få dage siden blev et andet ur sat i gang - det såkaldte dommedagsur.

Dette symbolske ur blev skabt for 76 år siden af atomforskere, herunder Albert Einstein.

År efter år har eksperter målt, hvor tæt menneskeheden er på midnat - med andre ord på selvdestruktion.

I 2023 har de undersøgt verdens tilstand - med den russiske invasion af Ukraine, den løbskløbende klimakatastrofe, de stigende nukleare trusler, der underminerer globale normer og institutioner.

Og de nåede frem til en klar konklusion.

Dommedagsuret er nu 90 sekunder før midnat, hvilket betyder 90 sekunder til en total global katastrofe.

Det er det tætteste, uret nogensinde har stået på menneskehedens mørkeste time - og tættere end selv under den kolde krigs højdepunkt.

I virkeligheden er dommedagsuret et globalt vækkeur.

Vi er nødt til at vågne op - og komme i gang med arbejdet.

Excellencer,

Vi er begyndt 2023 med en række udfordringer, som vi aldrig har set før i vores levetid.

Krigene fortsætter.

Klimakrisen brænder videre.

Ekstrem rigdom og ekstrem fattigdom raser fortsat.

Kløften mellem dem, der har og ikke har, er ved at splitte samfund, lande og vores verden i bred forstand.

Episke geopolitiske splittelser undergraver den globale solidaritet og tillid.

Denne vej er en blindgyde.

Vi har brug for en kursændring.

Den gode nyhed er, at vi ved, hvordan vi kan vende udviklingen - på klimaområdet, på det finansielle område, på konfliktløsningsområdet og så videre og så videre.

Og vi ved, at omkostningerne ved ikke at handle er langt større end omkostningerne ved at handle.

Men den strategiske vision - den langsigtede tænkning og det langsigtede engagement - mangler.

Politikere og beslutningstagere er hæmmet af det, jeg kalder en præference for nutiden.

Der er en skævhed i det politiske liv og i erhvervslivet til fordel for det kortsigtede.

Den næste meningsmåling. Den næste taktiske politiske manøvre for at holde fast i magten. Men også den næste konjunkturcyklus - eller endog den næste dags aktiekurs.

Fremtiden er en andens problem.

Denne kortsigtede tankegang er ikke blot dybt uansvarlig - den er umoralsk.

Og den er selvødelæggende.

Fordi den gør de problemer, vi står over for i dag - her og nu - mere uløselige, mere splittede og farligere.

Vi er nødt til at ændre beslutningstankegangen.

Mit budskab i dag går ud på følgende:

Lad være med at fokusere udelukkende på det, der kan ske for dig i dag - og tøv ikke.

Se på, hvad der vil ske for os alle i morgen - og handl.

Excellencer,

Vi har en forpligtelse til at handle - på dybe og systemiske måder.

Når alt kommer til alt, bevæger verden sig ikke trinvist.

Teknologien bevæger sig ikke trinvist.

Klimaødelæggelsen bevæger sig ikke trinvist.

Vi kan ikke bevæge os trinvist.

Det er ikke tid til pillearbejde. Det er tid til reel forandring.

En forandring, der er baseret på alt det, der ligger til grund for vores arbejde - begyndende med FN-pagten og verdenserklæringen om menneskerettigheder.

I år markerer 75-årsdagen for verdenserklæringen - en sammenfatning af vores fælles mission om at opretholde og opløfte vores fælles menneskelighed.

Den var modig, ambitiøs og dristig.

Vi skal lade os inspirere af dens ånd og dens indhold.

Erklæringen minder os om, at "den iboende værdighed og de lige og umistelige rettigheder for alle medlemmer af menneskefamilien er grundlaget for frihed, retfærdighed og fred".

Når jeg ser på menneskerettighederne i bredeste forstand - med en 21. århundredes optik - ser jeg en køreplan ud af blindgyden.

Excellencer,

Det begynder med retten til fred.

Den russiske invasion af Ukraine påfører det ukrainske folk umådelige lidelser, som har dybe globale konsekvenser.

Udsigterne til fred bliver stadig ringere.

Risikoen for yderligere eskalering og blodsudgydelser bliver stadig større.

Jeg er bange for, at verden ikke går i søvne ind i en større krig. Jeg frygter, at den gør det med åbne øjne.

Men verden har brug for fred og fred i overensstemmelse med FN's charter og folkeretten.

Vi må arbejde hårdere for fred overalt.

I Palæstina og Israel, hvor tostatsløsningen bliver mere og mere fjern for hver dag, der går.

I Afghanistan, hvor kvinders og pigers rettigheder krænkes, og hvor de dødbringende terrorangreb fortsætter.

I Sahel, hvor sikkerheden forringes med alarmerende hastighed.

I Myanmar, som står over for nye cyklusser af vold og undertrykkelse.

I Haiti, hvor bandevold holder hele landet som gidsel.

Og andre steder i verden for de to milliarder mennesker, der lever i lande, der er ramt af konflikter og humanitære kriser.

Excellencer,

Hvis alle lande opfyldte deres forpligtelser i henhold til chartret, ville retten til fred være sikret.

Når lande bryder disse forpligtelser, skaber de en verden med usikkerhed for alle.

Så det er på tide at ændre vores tilgang til fred ved at gentage chartret - ved at sætte menneskerettigheder og værdighed i centrum – først og fremmest gennem forebyggelse.

Det kræver et holistisk syn på fredskontinuummet, der identificerer de grundlæggende årsager og forhindrer, at krigsfrøene spirer frem.

En strategi, der investerer i forebyggelse for at undgå konflikter i første omgang, fokuserer på mægling, fremmer fredsopbygning og omfatter en langt bredere deltagelse af kvinder og unge.

Dette er centrale elementer i den foreslåede nye dagsorden for fred - vores plan for at genoplive den multilaterale indsats i en verden under forandring og i en ny æra med geostrategisk konkurrence.

Den nye dagsorden for fred skal søge at tage fat på alle former og områder af trusler, gamle og nye.

Mens FN's [fredsbevarende] missioner markerer deres 75-års jubilæum, er mange af deres missioner underfinansierede og angrebet, og de har ingen fred at bevare.

Vi vil øge vores engagement i reformer gennem initiativet Action for Peacekeeping-Plus.

Men den nye dagsorden for fred skal anerkende behovet for en ny generation af fredsbevarende missioner og antiterroroperationer, der ledes af regionale styrker, med et mandat fra Sikkerhedsrådet i henhold til kapitel VII og med garanteret, forudsigelig finansiering.

Den Afrikanske Union er en oplagt partner i denne henseende.

Det er også på tide at bringe nedrustning og våbenkontrol tilbage i centrum - at reducere strategiske trusler fra atomvåben og arbejde for deres endelige afskaffelse.

Atomvåbenbevæbnede lande skal afstå fra at gøre brug af disse samvittighedsløse våben som de første.

Faktisk skal de afstå fra enhver brug, når som helst og hvor som helst.

Den såkaldte "taktiske" brug af atomvåben er en absurditet.

Vi har i årtier været udsat for den største risiko for en atomkrig, der kan starte ved et uheld eller med vilje.

Vi er nødt til at gøre en ende på truslen fra 13.000 atomvåben, der findes i arsenaler rundt om i verden. Samtidig kan ingen dagsorden for fred ignorere de farer, som de nye teknologier udgør.

Den bør omfatte foranstaltninger som f.eks. internationale forbud mod cyberangreb på civil infrastruktur og internationalt aftalte grænser for dødbringende autonome våbensystemer.

Menneskelig handlekraft skal bevares for enhver pris.

Excellencer,

Den nye dagsorden for fred bør sigte mod at maksimere FN's samlede kraft som en platform for bredt baserede koalitioner og effektivt diplomati.

Sortehavskorninitiativet viser, at denne tilgang kan give resultater - selv midt i en dødbringende krig.

Den stedfortrædende generalsekretærs nylige besøg i Afghanistan - og hendes konsultationer i og uden for regionen - viser, at vi vil forsøge at skabe konsensus om menneskerettigheder selv i de mest udfordrende situationer.

Lad os i år sammen gå videre med dristige, innovative tiltag, så FN bedre kan opfylde sit løfte om "at redde de kommende generationer fra krigens svøbe".

For det andet, sociale og økonomiske rettigheder og retten til udvikling.

Lad os gøre det klart.

Når vi ser fattigdom og sult stige rundt om i verden....

Når udviklingslandene er tvunget til at betale fem gange så meget i låneomkostninger som de avancerede økonomier ...

Når sårbare mellemindkomstlande nægtes koncessionel finansiering og gældslettelse ...

Når de rigeste 1 procent har fået næsten halvdelen af al ny rigdom i løbet af det seneste årti ...

Når folk bliver ansat og fyret efter behag, men mangler enhver form for social beskyttelse ...

Når vi ser alle disse gabende mangler og mere til...

Der er noget grundlæggende galt med vores økonomiske og finansielle system.

Den globale finansielle arkitektur er kernen i problemet.

Den burde være det middel, gennem hvilket globaliseringen kommer alle til gode.

Alligevel fejler den.

Den globale finansielle arkitektur har ikke brug for en simpel udvikling; den har brug for en radikal forandring.

Tiden er inde til et nyt Bretton Woods-øjeblik.

En ny forpligtelse til at sætte udviklingslandenes dramatiske behov i centrum for alle beslutninger og mekanismer i det globale finansielle system.

En ny vilje til at tage fat på de forfærdelige uligheder og uretfærdigheder, som pandemien og reaktionen herpå endnu en gang har afsløret.

En ny vilje til at sikre, at udviklingslandene får en langt større indflydelse i de globale finansielle institutioner.

Og en ny gældsarkitektur, der omfatter gældslettelse og omstrukturering af sårbare lande, herunder de trængende mellemindkomstlande, og som bygger videre på Bridgetown-dagsordenens dynamik.

Især skal de multilaterale udviklingsbanker ændre deres forretningsmodel og acceptere en ny tilgang til risici.

De bør mangedoble deres virkning ved at udnytte deres midler massivt for at tiltrække større strømme af privat kapital til at investere i udviklingslandenes evne til at nå målene for bæredygtig udvikling.

Det betyder, at de skal optrappe garantierne og indtage første tabs positioner i koalitioner af finansielle institutioner for at støtte udviklingslandene.

Uden grundlæggende reformer vil de rigeste lande og enkeltpersoner fortsætte med at ophobe rigdom og efterlade krummer til samfund og lande i det globale syd.

Excellencer,

Mens vi arbejder på at gennemføre disse systemiske reformer, har vi muligheder for at redde verdensmålene for bæredygtig udvikling - begyndende med topmødet mellem de mindst udviklede lande i næste måned og frem til topmødet om verdensmålene for bæredygtig udvikling i september.

Lad mig gøre det helt klart: topmødet om de bæredygtige udviklingsmål bliver det centrale øjeblik i 2023.

Halvvejs i 2030 er SDG'erne ved at forsvinde i bakspejlet.

Landene bør komme til SDG-topmødet med klare benchmarks for at bekæmpe fattigdom og udstødelse og fremme ligestilling mellem kønnene.

Og verden skal stå sammen om at mobilisere ressourcer - nu.

Det betyder, at vi hurtigst muligt skal sikre, at udviklingsøkonomierne har likviditet til at finansiere investeringer i kvalitetsuddannelse, universel sundhedspleje, beredskab over for pandemier, anstændigt arbejde og social beskyttelse.

Dette er et solidt grundlag for en ny social kontrakt baseret på rettigheder og muligheder for alle - som beskrevet i rapporten "Vores fælles dagsorden".

Jeg opfordrer indtrængende G20 til på topmødet om bæredygtighedsmålene at nå til enighed om den globale stimulans for bæredygtighedsmålene, som jeg foreslog på G20-topmødet i november sidste år for at støtte landene i det globale syd.

På trods af en række bedre nyheder i de seneste dage vedrørende de nordamerikanske, europæiske og kinesiske økonomier må vi ikke glemme de enorme vanskeligheder, som udviklingslandene og alle arbejdende mennesker overalt står over for.

Jeg vil fortsat presse på for øjeblikkelig handling, men også for grundlæggende reformer, idet jeg vil bruge FN's samlede magt til at skabe reelle forandringer.

Excellencer,

Retten til udvikling går hånd i hånd med retten til et rent, sundt og bæredygtigt miljø.

Vi må gøre en ende på den nådesløse, ubarmhjertige og meningsløse krig mod naturen.

Den bringer vores verden i umiddelbar fare for at overskride grænsen på 1,5 graders temperaturstigning og nu stadig bevæger sig mod en dødelig 2,8 graders stigning.

I mellemtiden er menneskeheden i færd med at slå med en forhammer på vores verdens rige biodiversitet - med brutale og endda uoprettelige konsekvenser for mennesker og planet.

Vores hav er kvalt af forurening, plastik og kemikalier.

Og et vampyrisk overforbrug dræner vores planets livsnerve - vandet.

2023 er et år, hvor vi må iværksætte opgøret. Det skal være et år med en klimaindsats, der ændrer spillet.

Vi har brug for forstyrrelser for at sætte en stopper for ødelæggelserne.

Ikke flere små skridt.

Ikke flere undskyldninger.

Ikke mere grønvaskning.

Ikke mere bundløs grådighed fra den fossile brændselsindustri og dens medløbere.

Excellencer,

Vi må fokusere på to presserende prioriteter: at reducere emissionerne og opnå klimaretfærdighed.

De globale emissioner skal halveres i dette årti.

Det betyder en langt mere ambitiøs indsats for at nedbringe kulstofforureningen ved at fremskynde overgangen fra fossile brændstoffer til vedvarende energi - især i G20-landene - og ved at nedbringe kulstofforbruget i de industrisektorer med de største emissioner - som stål, cement, skibsfart og luftfart.

Det betyder, at vi skal gennemføre partnerskaberne om en retfærdig energiomstilling med Sydafrika, Indonesien og Vietnam.

Og at udvide dette samarbejde gennem en klimasolidaritetspagt, hvor alle store udledere gør en ekstra indsats for at reducere emissionerne, og hvor de rigere lande mobiliserer finansielle og tekniske ressourcer til at støtte vækstøkonomierne i en fælles indsats for at holde 1,5 mia. i live.

Og det betyder mere ambitiøse emissionsmål for 2030 fra virksomheder, investorer og byer, der bakkes op af troværdige og umiddelbare tiltag - dvs. faktiske emissioner og ikke falske CO2-kreditter.

Inden september bør alle virksomheder, byer, regioner og finansielle institutioner, der har afgivet et 2050-netto-nul-løfte, fremlægge deres overgangsplaner med troværdige og ambitiøse mål for 2025 og 2030 - i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat af min ekspertgruppe på højt niveau.

Jeg har et særligt budskab til producenterne af fossile brændstoffer og deres medhjælpere, der kæmper for at udvide produktionen og høste monsterprofitter:

Hvis I ikke kan sætte en troværdig kurs mod netto-nul med mål for 2025 og 2030, der omfatter alle jeres aktiviteter, bør I ikke være i branchen.

Jeres kerneprodukt er vores kerneproblem.

Vi har brug for en revolution inden for vedvarende energi, ikke en selvdestruktiv genopblomstring af fossile brændstoffer.

Excellencer,

Klimaindsatsen er umulig uden tilstrækkelig finansiering.

De udviklede lande ved, hvad de skal gøre:

De skal som minimum opfylde de forpligtelser, der blev indgået på den seneste COP.

De skal indfri løftet om 100 mia. USD til udviklingslandene.

Afslut arbejdet og opfyldelse af den fond for tab og skader, der blev aftalt i Sharm El-Sheikh.

Fordoble tilpasningsfinansieringen.

Genopfyld den grønne klimafond inden COP28.

Fremskynde planerne for tidlige varslingsystemer, der skal beskytte alle mennesker på jorden inden for fem år.

Og stop med at subsidiere fossile brændstoffer og drej investeringerne over på vedvarende energi.

Excellencer,

I september vil jeg indkalde til et topmøde om klimaambitioner om vores vej til COP28 i december.

Invitationen er åben for alle ledere - i regeringer, erhvervslivet og civilsamfundet.

Men der er en betingelse:

Vis os fremskyndet handling i dette årti og nye ambitiøse nettonulpunktsplaner - eller lad være med at dukke op.

COP28 i december vil danne rammen om den første globale statusopgørelse nogensinde - et kollektivt sandhedens øjeblik - hvor vi skal vurdere, hvor vi står, og hvor vi skal hen i de næste fem år for at nå Paris-målene.

Vi skal også give liv til den globale ramme for biodiversitet og fastlægge en klar vej til at mobilisere tilstrækkelige ressourcer.

Og regeringerne skal udvikle konkrete planer for at omdanne subsidier, der skader naturen, til incitamenter til bevarelse og bæredygtighed.

En indsats for havene betyder nye partnerskaber og en hårdere indsats for at bekæmpe havforurening, sætte en stopper for overfiskning, beskytte havets biodiversitet og meget mere.

Vandtopmødet i marts skal munde ud i en dristig handlingsplan for vand, der giver verdens livsnerve det engagement, som den fortjener.

Klimaindsatsen er det 21. århundredes største mulighed for at fremme alle målene for bæredygtig udvikling. Et rent, sundt og bæredygtigt miljø er en rettighed, som vi skal gøre til en realitet for alle.

Excellencer,

For det fjerde - respekt for mangfoldighed og de kulturelle rettigheders universalitet.

Uanset hvor vi kommer fra, uanset hvor vi bor, er kulturen menneskehedens hjerte og sjæl.

Den giver vores liv mening.

Universalitet og mangfoldighed er afgørende for kulturelle rettigheder. Disse rettigheder bliver meningsløse, hvis en kultur eller gruppe bliver hævet over en anden.

Men lige fra ødelæggelse af hellige gravsteder til statsstøttet religiøs omvendelse og såkaldte genopdragelsesprogrammer er de universelle kulturelle rettigheder under angreb fra alle sider.

Antisemitisme, antimuslimsk fanatisme, forfølgelse af kristne, racisme og hvid supremacistisk ideologi er på vej frem.

Etniske og religiøse mindretal, flygtninge, indvandrere, oprindelige folk og LGBTQI-plus-samfundet er i stigende grad mål for had, både online og offline.

Mange i magtpositioner profiterer af at karikere mangfoldighed som en trussel.

De sår splittelse og had. De bruger kulturelle forskelle som våben.

Sociale medieplatforme bruger algoritmer, der forstærker giftige idéer og fører ekstremistiske synspunkter ind i mainstream. Annoncører finansierer denne forretningsmodel.

Nogle platforme tolererer hadefuldt tale - det første skridt mod hadforbrydelser.

FN's outreachprogrammer om Holocaust og folkemordet på tutsierne i Rwanda samt vores strategi og handlingsplan om hadtale er en del af vores engagement i at beskytte kulturelle rettigheder og mangfoldighed i hele verden.

Vi vil opfordre alle med indflydelse på spredningen af mis- og desinformation på internettet - regeringer, reguleringsmyndigheder, politiske beslutningstagere, teknologivirksomheder, medier og civilsamfundet - til at handle.

Stop hadet. Sæt stærke sikkerhedsrækværk op. Vær ansvarlig for sprog, der skader.

Og som en del af min rapport om vores fælles dagsorden samler vi alle interessenter om en adfærdskodeks for informationsintegritet på digitale platforme.

Vi vil også yderligere styrke vores fokus på, hvordan mis- og desinformation påvirker fremskridtene i forbindelse med globale spørgsmål - herunder klimakrisen.

Excellencer,

For det femte - retten til fuld ligestilling mellem kønnene.

Ligestilling mellem kønnene er både en grundlæggende menneskeret og en løsning på nogle af vores største globale udfordringer.

Men halvdelen af menneskeheden holdes tilbage af den mest udbredte menneskerettighedskrænkelse i vores tid.

Kvinder og piger i Afghanistan er i eksil i deres eget land, forbudt fra det offentlige liv, og alle aspekter af deres liv kontrolleres af mænd.

Som en ung kvinde sagde: "Vi er døde og alligevel i live."

I Iran er kvinder og piger gået på gaden for at kræve grundlæggende menneskerettigheder med store personlige omkostninger til følge.

Selv om de mest ekstreme eksempler får opmærksomhed, er kønsdiskrimination global, kronisk og gennemgribende og holder hvert enkelt land tilbage.

Der er enorme lønforskelle mellem kønnene selv i de mest avancerede økonomier. Mindre end en fjerdedel af landene har opnået ligestilling mellem kønnene på gymnasieniveau.

Med den nuværende hastighed kan det tage 286 år, før kvinder opnår samme juridiske status som mænd.

Og tingene bliver værre og værre.

På internationalt plan er nogle regeringer nu modstandere af, at der i multilaterale forhandlinger overhovedet tages hensyn til kønsaspektet.

Vi står over for en intens modstand mod kvinders og pigers rettigheder.

Kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder og juridiske beskyttelse er truet.

Jeg bliver ofte konfronteret med paneler udelukkende bestående af mænd - såkaldte "manels" - om spørgsmål, der påvirker kvinder og piger lige så meget som mænd og drenge. Disse bør forbydes.

Ligestilling mellem kønnene er et spørgsmål om magt. Patriarkatet, som har årtusinders magt bag sig, er ved at genvinde sin magt.

FN kæmper imod og forsvarer kvinders og pigers rettigheder overalt.

Som led i denne indsats har jeg bestilt en uafhængig undersøgelse af vores kapacitet på ligestillingsområdet på tværs af alle søjler i vores arbejde.

Konklusionerne og anbefalingerne vil omhandle strukturer, finansiering og lederskab, så vi bedre kan hjælpe kvinderne i verden.

Jeg vil også fordoble min støtte til foranstaltninger, herunder kvoter, for at lukke hullerne i kvinders repræsentation, lige fra valg til bestyrelseslokaler og fredsborde.

Kommissionen om kvinders status vil fokusere på kønsforskelle inden for videnskab og teknologi, som forstærker de enorme uligheder på det digitale område.

Inden for vores organisation vil jeg opretholde og bygge videre på de fremskridt, der er opnået i den øverste ledelse, og styrke indsatsen på alle niveauer.

Excellencer,

For det sjette er borgerlige og politiske rettigheder grundlaget for inkluderende samfund.

Ytringsfrihed og deltagelse i det politiske liv er essensen af demokratiet og styrker samfund og økonomier.

Men i mange dele af verden er disse rettigheder truet i takt med, at demokratiet er på tilbagetog.

Pandemien blev brugt som dække for en pandemi af krænkelse af borgerlige og politiske rettigheder.

Undertrykkende love begrænser friheden til at udtrykke sin mening. Nye teknologier giver ofte undskyldninger og metoder til at kontrollere forsamlingsfriheden og endog bevægelsesfriheden.

Menneskerettighedsaktivister er mål for chikane, misbrug, tilbageholdelse og værre ting.

Civilsamfundets plads forsvinder for øjnene af os.

I et stigende antal lande er medierne i skudlinjen.

Antallet af journalister og mediearbejdere, der blev dræbt sidste år, steg med 50 %. Mange flere blev chikaneret, fængslet og tortureret.

For at hjælpe med at realisere min opfordring til at handle for menneskerettigheder arbejder vi på at fremme grundlæggende frihedsrettigheder, fremme en mere systematisk deltagelse af civilsamfundet i alt vores arbejde og beskytte det civile rum i hele verden.

Og vi styrker vores støtte til love og politikker, der beskytter retten til deltagelse og retten til ytringsfrihed, herunder frie og uafhængige medier.

Excellencer,

Endelig må vi erkende, at alle de trusler, vi står over for, ikke kun underminerer menneskers rettigheder i dag, men også fremtidige generationers rettigheder.

Dette er et grundlæggende ansvar - og en lakmusprøve for god regeringsførelse.

Alligevel er fremtidige generationer alt for ofte knap nok en eftertanke.

Næste års topmøde om fremtiden skal bringe disse rettigheder frem i forreste række i den globale diskussion - fred med naturen, sikring af en åben, fri og inklusiv digital fremtid for alle - en global digital aftale, afskaffelse af masseødelæggelsesvåben og opbygning af en mere retfærdig og inklusiv forvaltning.

Der er ingen større gruppe til at forsvare denne fremtid end de unge - og det nye FN's ungdomskontor, som vil blive oprettet i år, er designet til at styrke vores arbejde.

Disse bestræbelser er også en mulighed for at styrke den globale indsats og opbygge et FN, der er egnet til en ny æra - stadig mere kreativt, mangfoldigt, flersproget og tættere på de mennesker, vi tjener.

Jeg ser frem til at orientere generalforsamlingen mere detaljeret om vores fælles dagsorden næste mandag.

Excellencer,

Når vi ser på prioriteterne for i år, er en rettighedsbaseret tilgang central for at nå vores ultimative prioritet: en mere sikker, fredeligere og mere bæredygtig verden.

Chartret og verdenserklæringen om menneskerettigheder viser vejen ud af den blindgyde, vi befinder os i i dag.

De er en kilde til løsninger og en kilde til håb.

Lad os trække på denne kilde, lad os trække på dette håb og handle beslutsomt, før det er for sent.

Tiden er knap.

Og uret tikker.

Tak.